

Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Disposicions generals
 - Article 1. *Principi general de lleialtat institucional i col·laboració*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 de desembre del 2017 ha aprovat la següent:

Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns

Índex

Exposició de motius
Capítol primer. Disposicions generals
Article 1. *Principi general de lleialtat institucional i col·laboració*
Article 2. *Àmbit d'aplicació*
Article 3. *Informació mútua*
Article 4. *Assistència mútua*
Capítol segon. Mancomunitats
Article 5. *Mancomunitats de serveis i obres*
Article 6. *Procediment de creació*
Article 7. *Estatuts*
Article 8. *Òrgans*
Article 9. *Durada, adhesió i retirada*
Article 10. *Realització d'obres i gestió de serveis*
Article 11. *Personal*
Capítol tercer. Encàrrecs de gestió
Article 12. *Encàrrecs de gestió*
Capítol quart. Convenis de col·laboració entre administracions
Article 13. *Capacitat per establir convenis de col·laboració*
Article 14. *Procediment*
Article 15. *Contingut*
Article 16. *Efectes i control*
Capítol cinquè. Col·laboració en matèria de personal
Article 17. *Principi de mobilitat*
Article 18. *Modalitats de mobilitat*
Article 19. *Drets*
Article 20. *Formació*
Disposició derogatòria
Disposició final. Entrada en vigor

Exposició de motius

La **Constitució** dissenya un doble nivell de govern i d'administració: un de caràcter general, per al conjunt del territori i dels ciutadans, i un altre de caràcter territorial, per a cada una de les parròquies. Aquests dos nivells de govern, amb la posició diferenciada que els confereix la **Constitució** i les funcions que tenen assignades, i també diferenciades, han de col·laborar estretament per al bé públic i en benefici dels ciutadans. Aquesta exigència primordial, que és present en tots els sistemes de govern basats en la pluralitat territorial, és encara més intensa a Andorra, atesa la seva dimensió, tant en termes territorials com de població. L'eficàcia de l'acció pública, orientada necessàriament a la satisfacció dels interessos generals, com molt bé diu i exigeix la **Constitució** en l'article 72.3, i l'eficiència en la utilització dels recursos públics de tot tipus, més necessària avui que mai, obliguen l'Administració general, sota la direcció del Govern, i els comuns a col·laborar en l'assoliment dels fins generals que han d'inspirar tota l'acció pública, que en darrera instància es poden condensar en el benestar general.

Aquesta col·laboració ha estat considerada també una exigència pel Tribunal Constitucional, que en la sentència del 8 de juny del 2009 (causa 2008-1-CC) va declarar que "totes les competències s'han d'exercir d'acord amb el principi de lleialtat institucional que, [...] significa que s'ha d'exercir amb la voluntat no solament de no impedir, sinó de fer possible i, més encara, de propiciar, l'exercici de les competències dels altres ens públics". Tots els poders públics, totes les institucions polítiques, d'àmbit parroquial o general, estan vinculats per aquest deure elemental i bàsic de solidaritat, que els obliga a sumar esforços i treballar en comú pels interessos generals i, en conseqüència, a

col·laborar entre si per facilitar l'exercici adequat de les funcions i les responsabilitats que cadascun té atribuïdes.

Aquesta Llei estableix els canals i els procediments que permeten fer operatius els principis generals de lleialtat institucional i de col·laboració, ateses les condicions específiques d'Andorra. La utilització dels mecanismes que s'hi preveuen ha de permetre millorar l'eficàcia de l'acció pública i optimitzar els recursos, sempre escassos, que s'hi esmercen. Amb això, i amb l'adopció d'altres mesures complementàries que van en la mateixa direcció de racionalitzar l'organització pública i la seva acció, es podrà aconseguir la sostenibilitat financera de les institucions andorranes i millorar alhora el servei als ciutadans, que són els objectius finals que es pretenen.

La Llei, en primer lloc, recull el principi de lleialtat institucional i de col·laboració, que en termes generals ha estat formulat pel Tribunal Constitucional, i el desplega en una sèrie d'obligacions que han d'inspirar les relacions entre l'Administració general i els comuns. Aquestes relacions, en l'exercici de les competències que pertocuen a cada part, han d'estar clarament regides pels indicats principis de lleialtat institucional i de col·laboració. Això implica que les diverses administracions han de prendre en compte en les seves actuacions els interessos legítims de les altres administracions, que no poden obstaculitzar l'exercici legítim de les competències que corresponen a les altres i que han de col·laborar activament perquè les altres administracions puguin exercir de manera eficaç i eficient les competències que els corresponen.

També sembla necessari, en virtut dels mateixos principis de lleialtat i de col·laboració i de les exigències d'eficàcia i d'eficiència de l'acció pública, que l'Administració general i els comuns es facilitin mútuament tota la informació que estigui al seu abast i que resulti necessària perquè cada part pugui exercir adequadament les seves competències. La Llei regula aquestes exigències i preveu els canals per fer-les efectives de manera simple i clara.

Un mètode d'alt interès per assegurar la cooperació entre comuns i altres corporacions locals i permetre l'optimització de recursos consisteix a mancomunar serveis. La Llei preveu aquesta fórmula de cooperació, voluntària, i regula la creació de mancomunitats comunals per prestar i executar en comú serveis i treballs de la seva competència. Les mancomunitats es regeixen pels seus propis estatuts, i per la legislació aplicable als comuns en matèria de finances, sostenibilitat i contractació pública, el que suposa un clar control i fiscalització de la seva gestió.

Els comuns han d'adscriure personal propi a la mancomunitat i als serveis mancomunats. Excepcionalment, i per tasques que requereixen d'una qualificació específica, i sempre que no es pugui cobrir per un funcionari o agent de l'administració a caràcter indefinit en servei, el consell de la mancomunitat pot procedir a la contractació de personal propi, previ informe preceptiu emès pel consell de direcció que justifiqui la necessitat econòmica i funcional de la contractació, tot respectant els criteris de publicitat i concurrència públics.

Els encàrrecs de gestió, que també regula la Llei, poden resultar útils per optimitzar la prestació de serveis i la realització de tasques públiques, sense modificar la titularitat de les competències.

Un dels instruments principals que es poden utilitzar per potenciar la col·laboració, en tots els sentits, entre l'Administració general i els comuns i les altres administracions públiques, i entre els mateixos comuns, és el dels convenis de col·laboració entre administracions. La Llei, en aquest sentit, regula la capacitat, el procediment, el contingut necessari, els efectes i el control dels convenis, per atorgar la seguretat que requereix aquest tipus d'instrument per poder canalitzar adequadament la seva funció no sols de permetre sinó també de facilitar que l'Administració general i els comuns i les altres administracions públiques, cadascú dins de les seves competències, assumeixin i realitzin tasques d'interès comú, sumant esforços.

Finalment, la Llei estableix el principi general de mobilitat de personal al servei de les administracions públiques, i amb la consulta prèvia per part del Govern de la Comissió Consultiva a què es refereix l'[article 12 de la Llei de la funció pública](#), com a òrgan col·legiat de consulta i de participació de la funció pública, i de les mesures que els comuns han considerat oportunes pel que fa al seu personal, preveu els supòsits i les condicions en què aquest principi ha d'operar, amb les corresponents garanties per a les persones que en puguin resultar afectades. La Llei pretén estendre al conjunt de l'Administració general i dels comuns el principi de mobilitat que ja regeix a l'interior de l'Administració general, i regula els supòsits de manera paral·lela a com ho fa ja avui la [Llei de la funció pública](#). L'extensió d'aquest principi de mobilitat al conjunt d'administracions que formen l'Administració general i els comuns constitueix un element fonamental per optimitzar l'assignació de personal a les diverses tasques i serveis públics i aconseguir així una millora significativa de l'eficiència del sector públic.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Principi general de lleialtat institucional i col·laboració

1. L'Administració general i els comuns han d'exercir les seves competències i han de regir les seves relacions d'acord amb els principis de lleialtat institucional i de col·laboració.

A aquest efecte:

- Han de prendre en compte en les seves actuacions els interessos legítims de les altres administracions.
- No poden obstaculitzar l'exercici legítim de les competències que corresponen a les altres administracions.
- Han de col·laborar activament perquè les altres administracions puguin exercir de manera eficaç i eficient les seves

competències.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat